

உமது கிருட்டை வானபரியந்தம் எட்டுக்கீறது

“ஆண்டவரே,
ஜனங்களுக்குள்ளே
உம்மைத் துதிப்பேன்;
ஜாதிகளுக்குள்ளே
உம்மைக் கீர்த்தனம்
பண்ணுவேன். உமது
கிருபை
வானபரியந்தமும்,
உமது சத்தியம்
மேகமண்டலங்கள்
பரியந்தமும்
எட்டுகிறது.”

(சங்கீதம் 57:9,10)

தாவீது உடன்படிக்கை பெட்டியை எருசலேமுக்கு கொண்டு வரும்போது:
பாடியது “அவர் கிருபை என்றுமள்ளது” (1நாளா. 16:34).

சாலமோனுடைய ஆலயத்தில் உடன்படிக்கை பெட்டி வைக்கப்பட்ட போது,
லேவியர்கள் பாடினார்கள்: “அவர் கிருபை என்றுமள்ளது” (2நாளா. 5:13).

அக்கினி இறங்கி பலிகளை பட்சித்த போது, அவர்கள் மீண்டும் பாடியது:
“அவருடைய கிருபை என்றுமள்ளது” (2நாளா. 7:3).

யோசாபாத் யுத்தத்துக்கு வெளியே போகிற போது, லேவியர்கள் பாடியது:
“அவருடைய கிருபை என்றுமள்ளது” (2நாளா. 20:21).

செருபாபேல் புதிய ஆலயத்தின் அஸ்திபாரம் போடப்படுகிற போது, அவர்கள்
பாடியது: “அவருடைய கிருபை என்றுமள்ளது” (எஸ்றா 3:11).

சங்கீதங்கள் 100, 103, 106, 107, 118, 136 மற்றும் 138லும் அதே
சொற்றொடரை பாடி துதிப்பத்தை காணலாம்.

எரேமியாவும் தீர்க்கதாரிசனம் உரைத்து, எருசலேம் புதுப்பிக்கபடுகிற போது,
அவர்கள் பாடியது: “அவருடைய கிருபை என்றுமள்ளது” (எரே. 33:11).

தேவனுடைய அன்பு நித்தியமானது
என்பது எனக்கு என்ன அர்த்தத்தை
கொடுக்கிறது?

அந்த அன்பு எதை உள்ளடக்கியது?
அது எனக்கு என்ன பலன்களை
தருகிறது?

அந்த அன்புக்கு நான் என்ன பதில்
சொல்ல முடியும்?

தேவனுடைய அன்பு:

- என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் அன்பு (சங் 136).
- மாற்றத்தைக் கொடுக்கும் அன்பு (சங் 51).
- மன்னிக்கும் அன்பு (சங் 130).

தேவனுடைய அன்பிற்கான மனிதனுடைய பதில்:

- துதியும் நம்பிக்கையும் (சங்கீதம் 113 மற்றும் 123).
- ஆசீர்வாதமும் போற்றுதலும் (சங்கீதம் 103).

தேவனுடைய அன்பு

என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் அன்பு

“கார்த்தரைத் துதியுங்கள்; அவர் நல்லவர், அவர் கிருபை என்றுமுள்ளது.” (சங்கீதம் 136:1)

சங்கீதம் 136 ஒரு எதிரொலி பாடல். இதிலுள்ள 26 வசனங்களிலும், பாடலின் ஒரு பகுதி தேவனை துதிப்பதாகவும், மற்றொரு பகுதி அவரை துதிப்பதற்கான காரணங்களை கூறுவதாகவும் இருக்கும்: “ஏனென்றால் அவர் கிருபை என்றுமுள்ளது.”

“கிருபை” என்ற வார்த்தை எபிரேய பாதையிலே “அன்பான இரக்கம்” அல்லது “அன்பு” என்று மொழிபெயர்க்கப்படும். நித்திய அன்பினால் தேவன் என்ன செய்கிறார்?

நம்மை சுற்றிலுமுள்ள
அனைத்தையும் உருவாக்கி
மகத்துவமான காரியங்களை
செய்திருக்கிறார் (சங். 136:1-9)

அவர் இஸ்ரவேலை எகிப்தின்
அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்து,
தாம் வாக்களித்த தேசத்தில்
அவர்களை கொண்டு
சேர்த்தார் (சங். 136:10-22)

தற்போது, அவர் நம்மை
கவனிக்கிறார், நம்மை
விடுவிக்கிறார், நம்மை நடத்துகிறார்
(சங். 136:23-26)

தேவனுடைய அன்பு தன்னை நேசிக்கிறவர்களை மாத்திரம் பாதிக்காது, அவர் “மாம்சதேகமுள்ள யாவுக்கும் ஆகாரங் கொடுக்கிறார்” (சங். 136:25). அந்த அன்பை நினைத்து, சங்கீதக்காரன் தேவனை துதிக்க நம்மை அழைப்பதன் மூலம் தனது பாடலை தொடங்கி முடிக்கிறார் (சங். 136:1, 26).

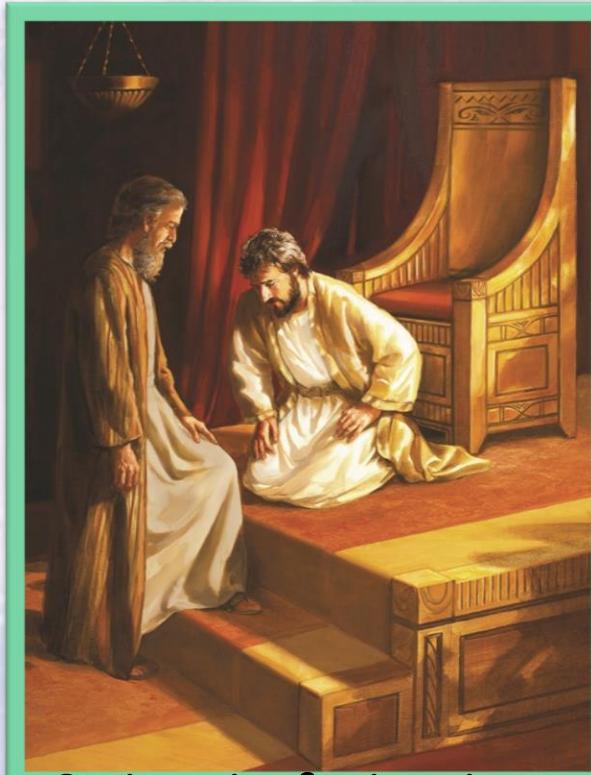
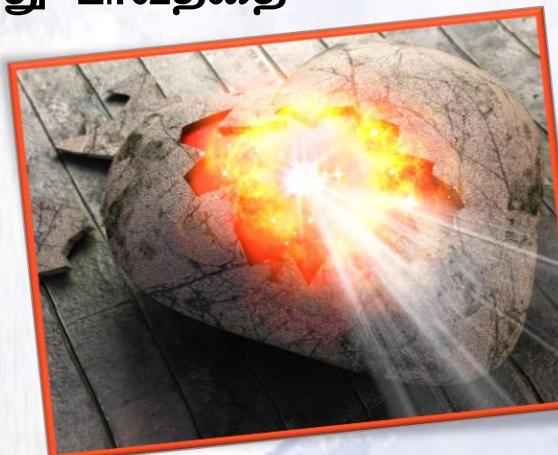
மாற்றத்தை கொடுக்கும் அன்பு

“தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதுப்பியும்.” (சங்கீதம் 51:10)

சங்கீதம் 51 தாவீதால் எழுதப்பட்டது “பத்சேபாளிடத்தில் தாவீது பாவத்திற்குட்பட்ட பின்பு, நாத்தான் தீர்க்கதாரிசி அவனிடத்தில் வந்தார்” (மேல் எழுதப்பட்டுள்ளது). அந்த தருணம் முதல், தாவீதின் உள்ளம் வருந்தியது. இப்போது அவர் தேவனுக்கு முன்பாக தன் இதயத்தை திறந்து, பாவத்தை நிறுத்த முடியாது என்பதை உணர்ந்து, அதை குறைக்கவோ அல்லது நியாயப்படுத்தவோ இல்லாமல் தனது பாவத்தை ஒப்புக்கொண்டார் (சங். 51:3-5).

தேவன் தன்னுடைய மிகுந்த அன்பினால், தாவீதின் பாவத்தை சுத்திகரித்து, அவருடைய மீறுதலை அழித்திடுவார், என்று அவர் அறிந்திருந்தார் (சங். 51:1-2, 7-9). ஆனால், ஆச்சர்யபடும் விதமாக, தாவீது மேலும் சென்றார். மன்னிப்பில் மட்டும் அவர் திருப்தி அடையவில்லை. நம் வாழ்வில் மாற்றம் வரவில்லை என்றால், பாவத்தை நிறுத்த முடியாத அளவிற்கு தொடர்ந்திடுவோம். நமக்கு ஒரு மாற்றம் தேவை.

தேவனால் அந்த அற்புத்தை செய்யவும் விரும்பவும் முடியும்: தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதுப்பியும். (சங். 51:10).

மன்னிப்பு மற்றும் நம்மை புதுப்பிப்பதின் விளைவு, மகிழ்ச்சி, சாட்சி, பாடல்கள் மற்றும் துதி (சங். 51:12-15). மேலும் தம்முடைய அன்பின் தாழ்மையான போற்றுதலை பெறுவதில் தேவன் மகிழ்ச்சியடைகிறார் (சங். 51:16-19).

மன்னிக் கும் அன்பு

“கர்த்தாவே, நீர் அக்கிரமங்களைக் கவனித்திருப்பீரானால், யார் நிலைநிற்பான், ஆண்டவரே. உமக்குப் பயப்படும்படிக்கு உம்மிடத்தில் மன்னிப்பு உண்டு.”
(சங்கீதம் 130:3-4)

சங்கீதம் 130ல் இரண்டு முக்கிய கருப்பொருள்கள் உள்ளன

மன்னிப்பு

பாவம் என்பது ஒரு ஆழமான படுகுழி, அங்கிருந்து பாவி தேவனிடம் கூக்குரலிடுகிறார் (சங். 130:1-2). நம்மை கவனிக்கும்போது, தேவன் நம்மை பார்க்கிறார்... என்ன பார்க்கிறார்?

அவர் நம் பாவத்தை கவனித்தார் என்றால், நாம் அழிந்தோம் (சங். 130:3).

ஆனால் தேவனுடைய அன்பின் கண்கள் மனந்திரும்பும் பாவியின் மேலேயே உள்ளது, அவர் அவனுக்கு மன்னிப்பபை அளிக்கிறார் (சங். 130:4).

காத்திருப்பு

இந்த தெய்வீக மனப்பான்மை நம்பிக்கை அளிக்கிறது. ஆகவே, தேவனுடைய மன்னிப்பை பெற நாங்கள் நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கும்.

நாங்கள் குறிப்பாக தேவனுடைய உதடுகளிலிருந்து கேட்கும் மகிமையான காலை பொழுதுக்காக காத்திருக்கிறோம்: “உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி” (மத் 25:21; சங். 130:5-6).

இந்த ஆவர்மான காத்திருப்பில் தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லாரும் பங்கு கொள்கிறார்கள், “அவர் இஸ்ரவேலை அதின் சகல அக்கிரமங்களினின் றும் மீட்டுக்கொள்வார்.” (சங். 130:7-8).

“இயேசு கிறிஸ்துவில் நாம் மறைந்து கொள்வோம். அவருடைய அன்பை நாம் நம்புவோம். அவர் நம்மை அளவுகடந்த அன்பால் நேசிக்கிறார் என்பதை நாம் அனுதினமும் நம்புவோம். எதுவும், வேறு எதுவும் உங்களை சோர்வடையவோ அல்லது வருத்தமடைய செய்யவோ வேண்டாம். தேவனுடைய நற்குணத்தை நினைத்துப் பார்ப்போம். அவருடைய கிருபைகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் எண்ணிப் பார்ப்போம். [...] நம் இருதயங்களில், நம் சிந்தனைகளில் மற்றும் நம் உதடுகளில் கர்த்தருக்கு மகிழையுண்டாவதாக என்ற வார்த்தை எப்போதும் இருப்பதாக”

தேவனுடைய அன்பிற்கான மனிதனுடைய பதில்

துதியும் நம் பிக் கையும்

“அல்லேலூயா, கர்த்தருடைய ஊழியக்காரரே, துதியுங்கள்; கர்த்தருடைய நாமத்தைத் துதியுங்கள்.” (சங்கீதம் 113:1)

தேவனை துதிப்பதற்கும் நம்புவதற்கும் என்ன காரணங்களை சங்கீதம் 113 மற்றும்

123 நமக்கு கொடுக்கிறது?

சங். 113:4

ஏனென்றால் அது வானத்திற்கும் பூமிக்கும் மேலாக உயர்ந்தது

சங். 113:5-6

ஏனென்றால், அவர் உயரங்களில் வாசம் பண்ணினாலும், அவர் தன்னை தாழ்த்தி கொண்டு நம் நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார்

சங். 113:7-8

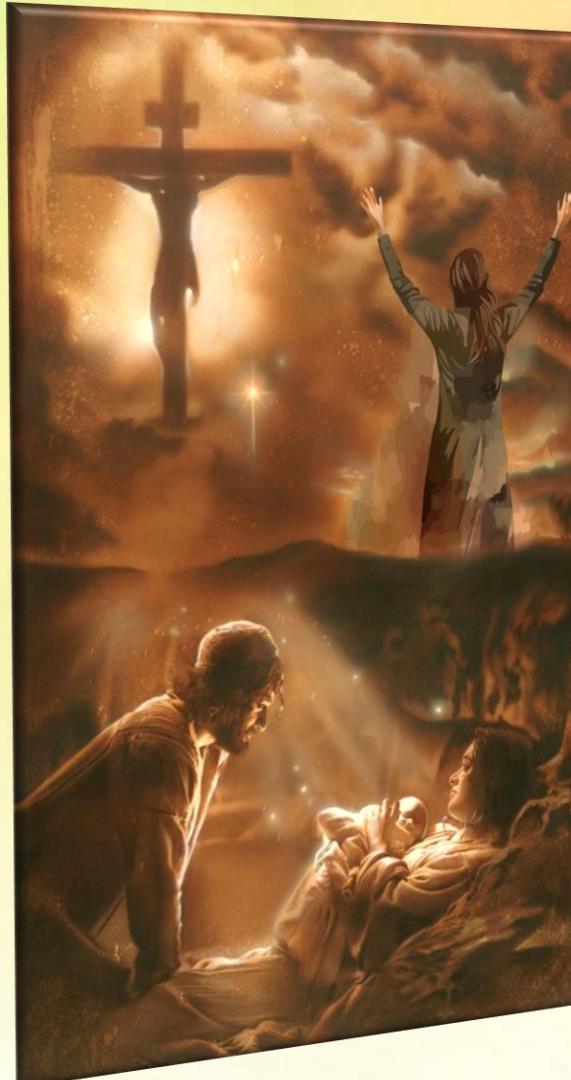
ஏனென்றால் அவர் ஏழைகளையும் தேவையிலிருப்போரையும் தூக்கிவிடுகிறார்

சங். 113:9

ஏனென்றால் அவர் மகத்துவமான அற்புதங்களை செய்கிறார்

சங்கீதம் 123

நாம் இகழ்ச்சியடையும் போது, அவர் நமக்காக இரங்குகிறார்

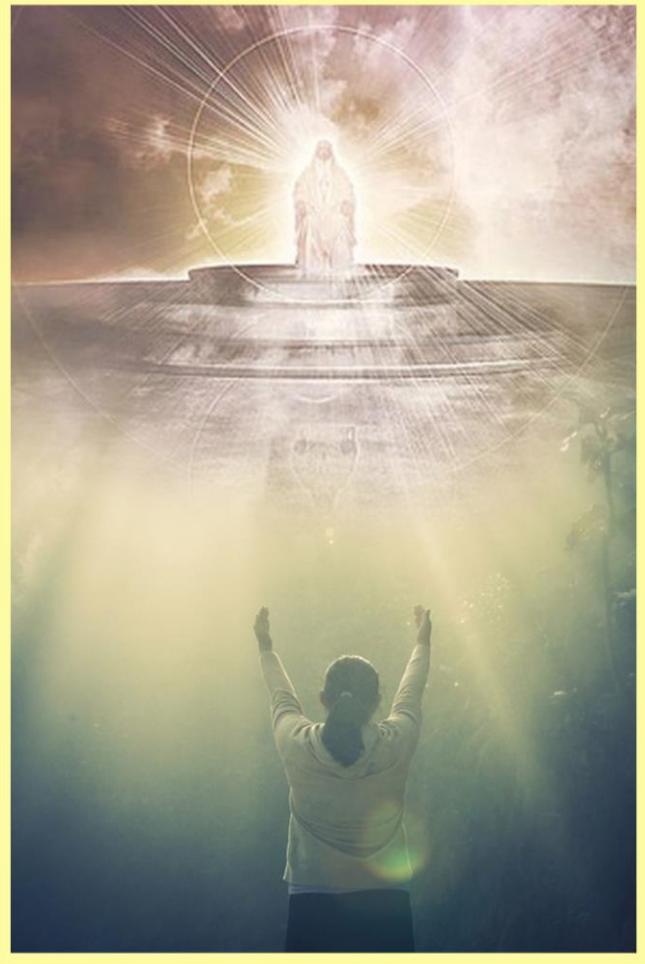

சுருக்கமாக, நாம் தேவனை அவருடைய வல்லமைக்காகவும், அவருடைய அற்புதங்களுக்காகவும், அவருடைய அன்பிற்காகவும், அவருக்கு மகத்துவம் இருந்தபோதிலும், அவர் தன்னை தாழ்த்திக் கொள்வதற்காகவும் அவரை துதிக்கிறோம்.

இந்த எல்லா தெய்வீக குணங்களையும் ஒருங்கே சிலுவையில் நாம் பார்த்தோம். அவருடைய மிகுந்த அன்பு இயேசுவை “மரணபரியந்தம்” நமக்காக தன்னை தாழ்த்தி கொள்ள வழிவகுத்தது (பிலிப் . 2:8). இது துதிக்கப்படத்தக்கதல்லவா? வல்லமையும் அன்பும் நிறைந்த இந்த இரட்சகரை நாம் முழுமையாக நம்பவேண்டாமா?

ஆுசீர்வாதமும் போற்றுதலும்

“என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி; அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மறவாதே.” (சங்கீதம் 103:2)

தேவன் நமக்கு என்ன நன்மைகளை தருகிறார்?

- என் அக்கிரமங்களையெல்லாம் மன்னிக்கிறார் (சங். 103:3)
- என் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்குகிறார் (சங். 103:3)
- என் பிராணனை அழிவுக்கு விலக்கி மீட்டுகொள்கிறார் (சங். 103:4)
- உன்னைக் கிருபையினாலும் இரக்கங்களினாலும் முடிகுட்டுகிறார் (சங். 103:4)
- நன்மையினால் உன் வாயைத் திருப்தியாக்குகிறார் (சங். 103:5)
- அவர் எனக்கு புத்துணர்ச்சி அளிக்கிறார் (சங். 103:5)
- நான் ஒடுக்கப்படும்போது, அவர் எனக்கு நீதி செய்கிறார் (சங். 103:6)
- அவர் தமது வழிகளை எனக்கு தெரியபண்ணினார் (சங். 103:7)
- அவர் என்னை நேசிக்கிறார், என் மேல் அவர் கோபம் கொள்வதில்லை (சங். 103:8-9)
- அவர் என் பாவங்களுக்குதக்கதாக செய்வதில்லை (சங். 103:10-11)
- அவர் என் பாவங்களை நினைப்பதில்லை (சங். 103:12)
- நான் சீக்கிரமாய் கடந்துசெல்வேன் என்பதை அறிந்து, அவர் என்மேல் இரக்கம் வைக்கிறார் (சங். 103:13-18)

இந்த அன்பிற்கு பதிலுபகாரமாக, நாம் தூதர்களோடு இணைந்து அவரை துதிப்போம் (சங். 103:19-22). ஒருவர் தேவனுடைய மகத்துவத்தையும் செயல்களையும் உணரும் போது, அவருடைய நற்குணம், இரக்கம் மற்றும் ஞானம் என்பவற்றை ஆராதனையின் மூலம் தேவனை துதிக்க தொடங்குகிறார்.

“நீங்கள் சோர்வில் முழ்கிவிடக்கூடாது. மனம் தளர்ந்தவர்கள் பலன் அடைவார்கள்; விரக்தியுள்ளவர்கள் நம்பிக்கையுடைவர்களாவார்கள். தேவன் தம்முடைய ஜனங்களிடம் கணிவான அக்கறை கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய கூப்பிடுதலுக்கு அவருடைய செவிகள் திறந்திருக்கிறது. தேவன் இருக்கையில் எனக்கு எந்த பயமுமில்லை. அவர் நம்மை தம் சொந்தமாக பார்த்துக் கொள்வார். நம் இடங்களை நிரப்பி, நாம் வாழ்ந்து... சிலுவையினடியில் நம்மை தாழ்த்தி, உண்மையாய் ஜீவித்து, அவருக்கு முன்பாக பரிசுத்த வாழ்க்கை வாழ வேண்டும். இதை நாம் செய்வதற்கு வெட்கப்படவே கூடாது, ஆனால் நம் ஆத்துமாக்கள் பரிசுத்த தொரியத்துடன் தேவனை நம்பும். [...]”

தேவனை நம்பியே என் இருதயம் அமர்ந்திருக்கிறது. நமக்காக ஒரு இரட்சகர் இருக்கிறார். அவருடைய முழுமையான ஜூசுவரியத்தில் நாம் மகிழ்ச்சியடையலாம். நான் தேவனிடத்தில் அதிக அற்பணிப்புடன் இருக்க விரும்புகிறேன், மேலும் அவருக்கு என்னை அற்பணிக்கின்றேன்”

எலன் ஜி உவைட் (ரி.:பளக்ஷங் ஜீசஸ், டிசம்பர் 3)